మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

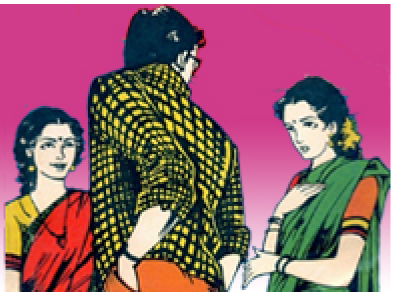

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వలల్ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి. టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. 'గుడ్డి' సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటెలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మౌళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

❀❀❀

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

"అంటే నాలుక అంటుకు పోతుందా?"

ఒక్కసారి ముగ్గురూ గట్టిగా నవ్వారు.

ఆత్మీయతా, ఆరాధనా, అభిమానం మూడు కలిసి హిపోక్రసీ పొరల్ని ఛేదించుకుని నవ్వితే ఎంత స్వచ్ఛంగా వినిపిస్తుందో ఆ హాలంతా అంత హాయిగా ధ్వనించింది.

"అన్నట్లు మన నోట్లో నాలుకకి ఆ పేరెట్లా వచ్చిందో తెలుసాండి?" అన్నాడు మల్లాది.

ఇద్దరూ తలాడించారు తెలీదన్నట్లు.

"నాస్తా కోసం లుకలుకలాడుతూ నోరంతా తిరుగుతూ ఉంటుంది కదండీ అందుకని" పూర్తిచేశాడు.

మౌళవిక గర్వంగా చూసింది జయశ్రీ వైపు, ఆమె మౌళవికని కళ్ళతోనే అభినందించింది.

"నాస్తా అంటే గుర్తుకొచ్చింది. ఇవాళ మనం ముగ్గురం కలిసి భోంచేస్తున్నాం. మీరు మా ఇంట్లో దిగిన శుభ సందర్భంగా."

"నాకో ఫ్రెండ్ ఉండేవాడు. సంతోషం కలిగితే హాపీస్ అని తాగేవాడు. బాధ కలిగితే వర్రీస్ అని తాగేసేవాడు. ఆ రెండూ లేని మూడ్స్‌లో అతన్ని చూడ్డం ఇప్పటిదాకా కుదర్లేదు. అలా మీరు మాట్లాడితే చాలు భోజనం అంటున్నారు." అన్నాడు మల్లాది.

"నిన్న మీరు చేసింది టిఫిన్ కాబట్టి ఈ ఉదాహరణ ప్రస్తుతానికి వర్తించదు" అంది మౌళవిక.

"సర్దేశానండి" అంటూ వచ్చాడు యాదగిరి.

"అప్పుడే" ఆశ్చర్యపోయాడు మల్లాది.

"మరి మా యాదగిరి అంటే ఏమనుకున్నారు? పదండి మీ రూమ్ చూద్దురుగాని" అంటూ లేచింది మౌళవిక.

"నువ్వు ఆయనకి రూమ్ చూపిస్తూ ఉండవే, నేను యాదగిరికి వంటలో సాయం చేస్తూ ఉంటాను" అంది జయశ్రీ

ఆమె జయశ్రీ వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది. ఒక్క నిమిషంలోనే ఆమె హృదయాన్ని అర్థం చేసుకుంది.

"అది సరేగాని నీకో చిన్న విషయం చెప్పాలి. ఇప్పుడు చెప్పనా? తర్వాత చెప్పనా?" అంది.

మౌళవిక నొచ్చుకుందన్న సంగతి జయశ్రీకి అర్థమయింది. "తర్వాతే చెబుదువుగాని పద ఆయనకి రూం చూపిద్దాం" అంటూ లేచింది జయశ్రీ

"మీ కోడ్ ఏమిటో భలే తమాషాగా ఉంది" అన్నాడు మల్లాది నడుస్తూ."

"అంది ఇంకొకరు అర్థం చేసుకోలేని ఇంటర్నల్ కోడ్ లెండి. దాన్నలా ఉంచి నిన్న మీరో క్విజ్ యిచ్చారు. అది మళ్ళీ చెప్పండి" అంది మౌళవిక. రూమ్ తలుపులు తెరుస్తూ.

"ఎబిసిడిలలో బికి జలుబు చేసింది ఎందుకు? అదీ క్విజ్, లైటెక్కడుంది?"

"లైటు తర్వాత వేద్దురుగాని, ముందు మీ ఎడమచేతివైపు ఉన్న స్విచ్ బోర్డులో పైన ఉన్న స్విచ్‌ని నొక్కండి మీ క్విజ్‌కి జవాబొస్తుంది."

"ఇది మరీ బావుందండీ. క్విజ్ ఇచ్చాను కదాని నన్ను పజిల్ చెయ్యడం న్యాయమా?" అంటూ తడుముకుంటూ స్విచ్ నొక్కాడు అతను. ఎయిర్ కండిషనర్ నుంచి చల్లనిగాలి రివ్వుమంటూ గది అంతా కమ్ముకుంది. తుళ్ళిపడిన మల్లాది చెయ్యి మరో స్విచ్‌ని నొక్కింది లైటు వెలిగింది. గది అమర్చబడిన తీరు. అందులో తన సామాన్లు సర్దబడిన పద్ధతి అంతా చూసి సంభ్రమాశ్చర్యాలలో మునిగిపోయాడతను.

"ఏం సార్ కరెక్టేనా?" అడిగింది మౌళవిక. అంగీకారసూచకంగా తలుపాడతను. ఆ ప్లెజెంట్ సర్‌ప్రైజ్ నుంచి తేరుకోలేదతనింకా.

"ఏంటే ఈసారి మీ కోడు నాకర్థంకావడంలేదు" అంది జయశ్రీ

"మార్నింగ్ చెప్పాను కదే ఆయనకి క్విజ్‌కి జవాబు ప్రాక్టికల్‌గా ఇస్తానని అదే ఇది. అంటే ఎబిసిడీలలో బి - ఏసి మధ్యలో కూర్చుంది కాబట్టి జలుబు చేసిందన్నమాట" అంది మౌళవిక గర్వంగా మల్లాదిని, జయశ్రీని చూస్తూ.

"యు ఆర్ రియల్లీ స్మార్ట్" అన్నాడు మల్లాది పూర్తిగా తేరుకుని ప్రశంసాపూరిత నయనాలతో.

"బట్ దిసీజ్ ఎ స్మాల్ పార్టు బిఫోర్ యు సర్" అంది మౌళవిక.

"నిన్న మీరు చూపించినప్పుడు ఈ రూమ్‌లో ఏసి ఉన్నట్టు లేదే?"

"అవునండీ లేనట్టుంది" అంది మౌళవిక కొంటెగా.

"దటీజ్ మౌళవిక అండీ. ఉదయాన్నే వాళ్ళ డాడీని ఒప్పించి సాయంత్రంకల్లా దీన్ని ఇన్‌స్టాల్ చేయించింది." అంది జయశ్రీ

"ఏవండీ మీరు తెలుగు రచయితలంటే లక్షాధికారులనో కోటీశ్వరులనో అనుకుంటున్నారా? ఇన్ని మంచి ఫెసిలిటీస్‌కి తగ్గ అద్దె నేనివ్వగలననే?" అని అడిగాడు మల్లాది.

"మల్లాదిగారూ దయచేసి హాస్యానికి కూడా నా ముందు మిమ్మల్ని మీరు తక్కువ చేసుకోకండి. ఈ ఏసీకి, అద్దెకి సంబంధం లేదు. అసలా అద్దెకూడా మీరు దిగనంటారేమోనన్న భయంతో తర్వాత మాట్లాడుకోవచ్చు అని అన్నాను. మీరు అద్దె ఇవ్వడంకన్నా ఇవ్వకపోతేనే ఎక్కువ సంతోషిస్తాను. ఒక అభిమానిగా చాలా గర్వంగా ఫీలవుతాను కూడా" అంది మౌళవిక.

ఎంత వద్దనుకున్నా ఆమె ముఖంలో ఆవేశం కనబడుతూనే ఉంది.

"మరోలా అనుకోండి. మా మౌళవిక చాల సెన్సిటివ్" అంది జయశ్రీ

"సెన్సిబుల్ పీపుల్ సెన్సిటివ్‌గా ఉంటారండి. ఏవండీ మౌళవికగారూ అంతేనా? కొంచెం చల్లబడ్డారా? ఏసీ ఇంక్రీజ్ చెయ్యనా?" అంటూ అటూ ఇటూ చూశాడు మల్లాది.

"అయాం సారీ మల్లాదిగారూ! నేనేదో మీకు భద్రకాళి నన్న ఇంప్రెషన్ ఇచ్చేసినట్టున్నాను. అయామ్ రియల్లీ సారీ" అంది మౌళవిక. అకస్మాత్తుగా కోపం తెచ్చేసుకుని మనసులోని భావాల్ని యధాతథంగా అందరి ముందూ వ్యక్తపరచటం అప్పుడప్పుడు సభ్యతగా ఉండదన్న సంగతి మొదటిసారి గ్రహించిందామె.

"అదేం మాటండీ? నా పర్స్ ఖాళీ కాకుండా నన్ను భద్రంగా చూసుకునే మిమ్మల్ని భద్రకాళి, అది నిజంగా గౌరవమేనండీ. ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ అభిమానానికి ఎలా థ్యాంక్స్ చెప్పమంటారు?" మౌళవిక ఇప్పుడు పూర్తిగా నార్మల్ కండిషన్‌కి వచ్చేసింది. "చెప్పమంటారా తర్వాత మాట తప్పరుగా" అంది ముఖంలోకి చిరునవ్వు తొంగి చూస్తుండగా.

"ఆ ప్రసక్తి లేదు. చెప్పండి."

"రేపు మీరు మాతో పిక్నిక్‌కి వస్తున్నారు. మా ఫ్రెండ్స్‌కి మిమ్మల్ని పరిచయం చెయ్యాలి."

మల్లాది ఒక్క నిమిషం మౌనం వహించాడు.

"ఏం సార్? ఎనీ ప్రాబ్లమ్" అడిగింది మౌళవిక.

"అబ్బే అదేం లేదండీ. ఏదో గుట్టుగా ఓ మూల కూచుని రాసుకుందామనుకునే నన్ను మరీ పబ్లిక్ చేసేస్తే ఏమవుతుందా అని ఆలోచిస్తున్నానంతే."

"పబ్లిక్ ఏముందండీ? మేం పదిమందిమే. జస్టు టెన్ దట్సాల్."

"సాధారణంగా ఒక పత్రిక ఓ కాపీ సేల్ అయితే నలుగురు చదువుతారనే లెక్క ఒకటుంది సర్క్యులేషన్ అంతా" అని కొన్ని పత్రికలు తెలివిగా చెప్పుకుంటాయి కూడా. అలాగే ఒక అమ్మాయికి ఓ విషయం తెలిస్తే పదిమందికి పాకుతుందనే నమ్మకం ఉందికదా మన ప్రపంచంలో. ఇప్పుడు ఈ పిక్నిక్‌లో పదిమంది అంటే ఎల్లుండికి వందమందికి"

"కరెక్టేనా కదా ఆలోచించండి" అన్నాడు మల్లాది.

"మీరా భయం ఏదీ పెట్టుకోకండి మీ ఉనికిని జాగ్రత్తగా కాపాడే బాధ్యత నాది. ఇంతకీ మీరు ఒకేనా?" అంది మౌళవిక.

"ఏం ఓకేయో ఏమిటో, నిన్ననే పరిచయం అయ్యారు. రేపటికి పదిమందికి, మరో వారం రోజులలో ఎంతమంది లోకుల దృష్టిలో పడిపోతానో ఏంటో?"

"లోకులు పలు గాకులు అన్నారు. కాబట్టి ముందా కాకుల లెక్క మానెయ్యండి. పిక్నిక్ కన్నా ముందు ప్రస్తుతం భోజనానికి పదండి. అవతల యాదగిరి గంట కొట్టేస్తూ ఉంటాడు" అని మౌళవిక అంటూనే ఉంది. లోపల్నుంచి బెల్ కొట్టినట్లు యాదగిరి ప్లేటు మీద స్పూన్‌తో గణగణమని వాయించిన శబ్దం వినిపించింది. "కరెక్టు పదండి కాస్త ఎంగిలిపడదాం" అంది అప్పటివరకూ నిశ్శబ్దంగా ఉన్న జయశ్రీ

"ఎంగిలెందుకండీ.. ఒరిజినల్లే పడదాం" అన్నాడు మల్లాది.

ఇద్దరూ ఆశ్చర్యంగా చూశారు అతడివైపు.

"అవునండీ ఎందుకంటారో తెలీదుగానీ చాలామంది ఎంగిలి పడడం అనే ఉంటారు. ఎవరి భోజనం వాళ్ళే కలుపుకుని తింటూ వుంటే ఎంగిలి పడడం ఎక్కడుంటుందండీ? ఒక్క భార్యాభర్తల విషయంలోనే ఆ మాట వాడొచ్చనుకుంటాను" అని వివరించాడు మల్లాది.

"ప్రతి విషయాన్నీ ఎందుకంత డీప్‌గా ఆలోచిస్తారండీ మీరు?" అంది జయశ్రీ

ఇంతవరకు మల్లాదిని మౌళవిక ద్వారానే చూసిందామె. ఇప్పుడు ఆమెకు కూడా మల్లాది ఎంతో ఉన్నతంగా కనిపిస్తున్నాడు.

భోజనాలు ముగిసిన తర్వాత "రేపు ఏడున్నరకల్లా రెడీగా ఉంటారు కదూ" అడిగింది మౌళవిక.

"తప్పదంటారా?" మరీ బెట్టు చేయకండి సార్. ఎబ్బెట్టుగా ఉంటుంది" అంది జయశ్రీ

"హమ్మో హమ్మో పదాన్ని విరవటం, కాయిన్ చెయ్యటం, చమత్కారంగా మాట్లాడటం మా జైకి కూడా వచ్చేసింది. మరో నెల తర్వాత మన యింట్లో మాములు భాషలో మాట్లాడతాం అనుకోను అంతేనా మల్లాదిగారూ."

"ఏమోనండీ మీ అభిమానాన్ని ఎంతవరకూ నిలబెట్టుకోగలనా అనే భయం వేస్తోందిప్పుడు"

ఒక్క నిమిషంపాటు అందరూ నిశ్శబ్దంగా అయిపోయారు.

ఎవరికివారే అనకూడని మాటేదో అనేసినట్టు అలా అయిపోవడం మల్లాదికే నచ్చలేదు. చివరిమాట తనదే కాబట్టి తిరిగి తానే పూనుకున్నాడు.

"ఇంతకీ మీ ఫ్రెండ్సందరికీ ఎప్పుడు చెపుతారు? లేక పిక్నిక్‌ని ముందే ప్లాన్ చేసుకున్నారా?" ఇద్దరి ముఖాల్లోనూ సంతోషం తళుక్కున మెరిసింది మళ్ళీ.

"అబ్బే మీరు రాకముందే అనుకున్నాం రేపు మనం కార్లో ఏడున్నర ఎనిమిదిలోగా బయలుదేరి మనవాళ్ళందర్నీ పికప్ చేసుకుని ఏ జూకో ఇందిరా పార్కులో వెళ్ళిపోదాం" అంది మౌళవిక.

నాతో కలిపి పదకొండుమంది మీ ఒక్క కారులో పడతామా?" అన్నాడు మల్లాది.

"మాకింకో ఫ్రెండుందిలెండి. సంయుక్త అని. తనక్కూడా కారుంది. ఫరవలేదు. మేనేజ్ చేసెయొచ్చు" అంది మౌళవిక. మనసులో ఎవరెక్కడెక్కడ కూర్చోవాలో లెక్కలు వేసుకుంటూ.

"లేకపోతే మీరు కరెక్టు టైము. వెన్యూ చెప్పండి. నా బండిమీద నేనొచ్చేస్తాను. ఓ చిన్నపనొకటి చూసుకుని."

"అదే బెటరనుకుంటానే" అంది జయశ్రీ

"హాండిచ్చెయ్యరు కదా? అనవసరంగా అందర్లోనూ అభాసుపాలయిపోతాను."

"ఆ ప్రసక్తే లేదండీ ఈ హాండ్ షేక్ చెయ్యడానికే తప్ప షేమ్ చెయ్యడానికి కాదు. మిమ్మల్ని అభాసుపాలు చెయ్యకుండా సెభాసుపాలు చేస్తానుగా డోంట్ వర్రీ" అన్నాడు మల్లాది. ముగ్గురి హృదయాలూ తేలికపడ్డాయి.

"మల్లాదిగారూ రేపు పిక్నిక్‌లో మీరు మా ఫ్రెండ్స్‌ని అదరగొట్టేయాలి. మీ టైపు క్విజ్‌లు, తమాషాలు చెప్పి మనవాళ్ళని థ్రిల్ చేసెయ్యాలి" అంది మౌళవిక. ఉత్సాహంగా మానసికంగా ఆమె మరుసటి రోజులోకి వెళ్ళిపోయిందప్పుడే

"అలా అయితే రేపు మిమ్మల్ని డిసప్పాయింట్ చేస్తానేమో మౌళవికగారూ ఎందుకంటే ఈ రాత్రికి రాత్రే సీరియల్ ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్ పూర్తి చేసేసి రేపు ఉదయాన్నే కంటెయినర్‌లో పంపించేయాలి. బాగా ఆక్యుపై అయి ఉంటాను కాబట్టి మిమ్మల్నింత ఎంటర్ టైన్ చెయ్యలేనేమో ఆలోచించండి. లేదా పిక్నిక్ మరో రోజు పెట్టుకుందామా?" అడిగాడు మల్లాది.

గాభరాపడింది ఆమె.

"అమ్మయ్యో అంతపని చెయ్యకండి. నేను ఆల్రెడీ మెంటల్‌గా ప్రిపేరయిపోయాను ప్లీజ్ పోస్ట్‌పోన్‌లు, ఆర్.ఎస్.వి.పీలు పెట్టకండి ప్లీజ్" అందామె.

" మా మౌళవిక ఒకటేదైనా అనుకుంటే చాలు అది అయిపోవాలండీ లేకపోతే ఆ రోజంతా యమా మూడీగా ఉంటుంది ఎలాగూ అనుకున్నాంగా మళ్ళీ మార్చకండి" అంది జయశ్రీ కూడా బ్రతిమాలుతున్న ధోరణిలో.

"అబ్బెబ్బే అలా వర్రీఅయిపోకండి. తప్పకుండా వెళ్ళాం. జస్ట్ సెకెండ్ థాట్ ఇచ్చానంతే. అది సరే మీరిందాక ఆర్.ఎస్.వి.పీ అన్నారు అంటే ఏమిటండీ?" అన్నాడు మల్లాది మళ్ళీ వాతావరణాన్ని ఆహ్లాదంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తూ. "అదేనండీ ఇన్విటేషన్లలలో ఆర్. ఎస్. వి.పీ అని ప్రింట్ చేస్తూ ఉంటారు కదా అదే నేనన్నాను" అంది మౌళవిక.

"అది నాకు తెలుసండి. ఆ ఆర్. ఎస్. వి.పీ మీనింగ్ మీకు తెలుసా? అన్నాడు వారి మెదడుకు పదును పెడుతూ, నిజానికి వారికి కావాల్సింది కూడా అదే -"

"అంటే రాలేకపోతే ఈ అడ్రసుకో, ఈ టెలిఫోన్ నెంబర్‌కో చెప్పండి అనే మీనింగు వస్తుందనే తప్ప అసలు ఒరిజనల్‌గా దాని సంగతింకేమీ తెలియదండి ఏం జై అంతేనా?"

"అంతేనండి" అంది జయశ్రీ

"అసలు ఆర్.ఎస్.వి.పీ అనేది ఒక ఫ్రెంచి ఎబ్రివియేషన్. రెస్పాన్స్ ద సిల్ వు ప్లె అని వస్తుందని విడగొడితే. ప్లీజ్ రిప్లయి టు ది ఇన్విటేషన్ అని ఇంగ్లీషు మీనింగ్. అదీ దాని వెనుకనున్న కథ"

"అబ్బ ఫ్రెంచ్ వర్డు నెవరు గుర్తుంచుకుంటారండీ? సింపుల్‌గా షార్ట్ కట్టేదీ లేదూ?"

"లేకేం రాలేనివారు సమయానికి వర్తమానం పంపండి" అని తెలుగులో గుర్తుంచుకోండి. అదే ఆర్.ఎస్.వి.పీ అవుతుంది" అన్నాడు మల్లాది.

"చాలండీ ఈ మాత్రం మీరు మావాళ్ళని గిల్లేస్తే చాలు సాయంత్రం దాకా కొట్టుకు చస్తారు" అంది మౌళవిక ఆనందంగా, సంతోషంగా.

"సో నే వెళ్ళి రాసుకోనా. కెనై సే గుడ్ నైట్" అన్నాడు మల్లాది.

"యస్! ఇటీజ్ రియల్లీ ఎ వెరీ గుడ్ నైట్ సర్."

"నాకు ఎంతో గర్వంగా ఉందండీ. మా మౌళవిక ద్వారా మీలాంటి ఎంతో ఉన్నతమైన వ్యక్తుల్ని కలుసుకోగలిగినందుకు" అంది జయశ్రీ

"గుడ్‌నైట్" అంటూ మల్లాది తన రూమ్ వైపు నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

"పదవే పడుకుందాం" అంది మౌళవిక.

"ఏం పడుకోవటం? రేపు పిక్నిక్ కావాలసిన సరంజామా అంతా సర్దుకున్న తర్వాతే"

"అవన్నీ యాదగిరి చూసుకుంటాడే ముందు పద పడుకుందాం. రేపు మనవాళ్ళని ఎలా ఫట్ ఫట్‌లాడించేయాలో ఆలోచించుకుందాం పద పద" అంటూ జయశ్రీని చెయ్యి పట్టుకుని జరజరా లాక్కుంటూ వెళ్ళిపోయింది ఆమె.

మర్నాటి పిక్నిక్ గురించి ఆలోచిస్తూ ఆ రాత్రంతా ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్‌లోనే నిద్రపోయిందామె.

"ఇదేమిటి? గేటు బైట నిలబడ్డారు?" అన్నాడు మల్లాది బ్రేకు వేస్తూ.

"లోపల మీకు వెతుక్కునే శ్రమ తప్పిద్దామని" అంది మౌళవిక.

"చాలా ఆలస్యం చేశాను కదూ. క్షమించాలి."

"మీరిక రారేమోనని అనుకున్నాను. మా ఫ్రెండ్సు కూడా ఆట పట్టించటం మొదలుపెట్టారు."

మోటారు సైకిల్‌ని పార్క్ చేస్తూ ఆమె వంక చూశాడు మల్లాది. తెల్లటి ఆమె ముఖం ఎర్రగా మారి, ఆ ఎరుపు కూడా నల్లగా తయారవడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

"చాలా సేపట్నించి ఎండలో నిలబడ్డారు అవునా?" అడిగాడు. గిల్టీగా ఫీలవుతూ.

"ఫరవాలేదు లెండి"

ఒక్క క్షణంపాటు ఏం మాట్లాడాలో అర్థంకాలేదు మల్లాదికి. క్రితం రోజు మాటల మధ్యలోనే టెన్షన్ పెంచేసుకుని ఎంతో ఇంపల్సివ్‌గా కనిపించిన ఈమె ఇంతగా నిభాయించుకున్నదంటే ఒక్కరోజులో ఎంత నిగ్రహాన్ని సాధించింది అని అనుకున్నాడతను. లేకపోతే ఎర్రటి ఎండలో ఒక వ్యక్తి గురించి ఎదురు చూసిన తర్వాత ఆ వ్యక్తి కనిపించగానే ఉద్వేగాన్ని అదుపులో ఉంచుకుని మాట్లాడడం అతడి మీద ఎంతో ఇష్టం ఉంటేనేగానీ సాధ్యపడదు.

సరిగ్గా అదే విధంగా ఆలోచిస్తోంది మౌళవిక కూడా తన కోపం ఆవేశం అన్ని ఏమయిపోయాయి? మల్లాది సహచర్యం తనలో ఒక్కరోజులోనే ఎంత మార్పు తెచ్చింది?

"సారీ నిజంగా మీరు నన్ను క్షమించాలి. పోనీ ఈ చెట్టు నీడనే నిల్చోకపోయారా?" అన్నాడు మల్లాది నడుస్తూ.

"ఎందుకూ?"

"ఈ ఎండలో వడదెబ్బ తగిల్తే?"

"ఇవ్వాళ పిక్నిక్‌లో మనందరికీ ఎలాగూ వడదెబ్బలు తప్పవు అంత ఎక్స్‌పోజ్‌కాం అనుకుంటా."

"వడదెబ్బంటే ఎండ దెబ్బకాదు సారూ ఇవాళ పిక్నిక్‌కి తన వంతు కాంట్రిబ్యూషన్‌గా వడలు తెచ్చిందట మా సంయుక్త" అంది మౌళవిక ప్రసన్నంగా నవ్వుతూ.

"ఫరవాలేదులెండి. ఏ మగాడైనా ఆడపిల్లల చేత్తో దవడ దెబ్బలు తినలేడుగానీ ఇలాంటి వడదెబ్బలెన్నయినా తట్టుకోగలడు. కరెక్టేనా?"

"నా దృష్టిలో మీరెప్పుడూ కరెక్టే. ఇప్పుడు కుడిచేతి పక్కగా తిరగాలి మనం. అదిగో దూరంగా కూర్చుని ఉంది చూడండి అదే మా పటాలం" అంటూ చూపించింది ఆమె.

ఎత్తయిన చెట్లు. గుబురుగా ఉన్న మొగలిపొదలు ఆ వేపు నుంచి కనిపించే టాంక్ బండ్ గోడ. ఆ పక్కనే ఉన్న బ్రిడ్జీ మీద నుండి వెళ్ళే బస్సులు, కార్లు ఈ గోడమీద వెళుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

"ఈ మధ్య ఇందిరా పార్కు భలేగా డెవలప్ అయిపోయిందండీ" అన్నాడు మల్లాది.

"అవునండీ బోట్ షైర్ కూడా చెయ్యొచ్చు. ఇవాళ మనం డెఫనిట్‌గా బోట్ షైర్ చేసి తీరాలి" అని ఆమె అంటూనే ఉంది.

వీళ్ళిద్దరినీ చూసిన జయశ్రీ బృందం ఒక్కసారిగా లేచి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

"ఇదిగోనండి. వీళ్ళంతా మా ఫ్రెండ్స్ సరళ, ఉమ, ఉషా కుమారి, సుబ్బులు, సుధ, విజయలక్ష్మి, స్వర్ణకుమారి. సరే జయశ్రీ మీకు తెలుసు. అదిగో అదేనండి సంయుక్త" అని పరిచయం చేసింది మౌళవిక.

తాపీగా నడుచుకుంటూ వచ్చి చేరిన సంయుక్త తదితరులందరు నమస్కరించారు మల్లాది.

"రండి అలా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం" అని దారి తీసింది జయశ్రీ.

"మల్లాదిగారూ మీ మొదటి రచన ఏదండీ?" అడిగింది సుబ్బులు అందరూ కూర్చున్న తర్వాత.

"అదిగో అదండీ సంగతి. ఇక కాచుకోండి మా వాళ్ళు విజృంభించేస్తారు" అంది మౌళవిక.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments